

[Thorkil Kristensen.]

den sociale lovgivning og forslaget vedrørende ændring i lov om afgift af forlystelser.

De bemærkninger, det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen har gjort vedrørende sagens behandling, gælder også disse 5 lovforslag. Jeg finder anledning til i denne forbindelse at understrege, at lovforslagene i forhold til deres omfattende betydning var meget dårligt oplyst, da de blev fremsat. Det materiale, der var i bemærkningerne til forslagene, var yderst spinkelt, og vi måtte derfor gennem en lang række spørgsmål, som blev besvaret af den højtærede indenrigsminister m. fl., skaffe det fornødne materiale til sagens belysning. Efter anmodning fra udvalgets formand stillede vi de første spørgsmål og de væsentligste spørgsmål, tror jeg jeg kan sige, allerede før jul, sådan at man kunne gå i gang med at skaffe materiale til veje. Imidlertid var realiteten den, at først i tirsdags, for en uge siden, den 17. februar, forelå hele det materiale, vi skulle bruge, og først den dag havde vi et egentligt forhandlingsmøde, hvor en forhandling om lovforslagene var sat på dagsordenen; men som det fremgår af betænkningen, er denne dateret den 20. februar, og vi har derfor i realiteten ikke haft mere end 3-4 dage til en egentlig forhandling, efter at vi havde fået det materiale, som var nødvendigt.

Det har undret mig, at regeringen under disse omstændigheder har ønsket at presse disse lovforslag igennem. Jeg synes, at det er saglig urigtigt at gøre det, og jeg tror, det er politisk uklogt.

Hvad angår erhvervsskattens afløsning, er det noget, som har været almindelig ønsket, og det er ikke noget politisk strids-spørgsmål, om det er ønskeligt at få den nuværende erhvervsskatteordning afviklet, derom er vi enige. Det fremgår jo imidlertid klart af sagens gang, at en sådan afvikling, som man også måtte vente, rummer en række problemer både for de centralkom-

muner, der nu ikke mere skal have de sædvanlige erhvervsskatteindtægter, og for de omegnskommuner, hvor en afløsningsordning betyder væsentlige ændringer i hele kommunens skattestruktur. At regeringen også har været klar over dette eller, hvad jeg tror er rigtigere at sige, efterhånden er blevet klar over det, kan man se af den række ændringsforslag, som i forholdsvis stor hast er blevet produceret under udvalgets korte forhandling.

Man havde oprindeligt tænkt sig, at afløsningstilsvaret — groft udtrykt — skulle være nettoerhvervsskatten i 1957-58 plus 10 pct., men så kom man ind på at stryge de 10 pct. af hensyn til omegnskommunerne, og da dette får betydning for centralkommunerne, fandt man på at forhøje deres andel i forlystelsesskatten.

Men dermed er ikke alle problemer løst. Det kan man bl. a. se af den række meget kritiske henvendelser, udvalget har fået fra forskellige kommuner og fra de store kommunale organisationer, og jeg finder anledning til at understrege, at selv om den højtærede indenrigsminister har besvaret disse henvendelser, har det ikke skabt ro. Efter ministerens besvarelser har vi fået nye henvendelser fra nogle af de pågældende kommunale organisationer, og så sent som i dag er der kommet en henvendelse fra Gentofte kommune vedrørende erhvervsskattens afløsning, og denne henvendelse er altså overhovedet ikke behandlet i udvalget. Under disse omstændigheder må man sige, at denne sag er ikke behandlet sådan, som en sag bør være behandlet, når den forlader det høje ting og går over til at blive lov. Derfor kan vi heller ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag om erhvervsskattens afvikling eller de 3 sociale lovforslag, som er en konsekvens deraf. Vi finder ikke, at sagen er sådan behandlet, at der er grundlag for love, som vi kan være trygge ved. Som følge deraf vil vi også undlade at stemme ved afstemningen om de ændringsforslag, som hører til disse love.